

Arne Bjerregaard (KRF):

Jeg mener ikke, at energifgifterne har nogen særlig betydning for grænsehandelen, som det er fremført i bemærkningerne til beslutningsforslaget. Jeg synes ikke, bemærkningerne er særlig velvalgte.

Alligevel må jeg erkende, at jeg vil støtte ethvert forslag, der nedsætter afgifterne på livsforbrødenheder. Varme i det klima, vi har her i Danmark, er en lige så stor livsforbrødenhed som rugbrød og andre fødevarer. Er der nogen, der kan forestille sig, at man her i Danmark skulle lægge en afgift på 200 pct. af varens pris på fødevarer? Jamen det er det, man har gjort her, og det er det, man fastholder som en samfundsøkonomisk nødvendighed. Jeg synes, man skulle have taget skridtet fuldt ud og sagt: vi tager det generelt og laver den momsforhøjelse, man talte om, og som jeg i sin tid påviste var betydelig bedre for de svageste grupper i samfundet end denne afgift.

Endelig må jeg sige om reguleringsmekanismen, at den, så vidt jeg har forstået det, gik ud fra det højeste niveau nogen sinde. I selve oplægget var det 1. marts, og jeg går da ud fra, at det er 1. marts, man skal gå ud fra, når det står i oplægget. Derfor er hr. Aagaards betragtning helt forkert, for i dag er olieprisen ca. 400 kr. højere pr. 1.000 l, end den var dengang. Men da det passede ind i argumentationen, flyttede man det en måned frem. Jeg kan ikke se nogen mening i, at forbrugerne for, som man siger, at holde en rimelig højde på energiprisen skal betale for det højeste niveau, der nogen sinde har været i danmarkshistorien, altså at det skal være det rigtige niveau at lægge energifgifterne på. Jeg forstår stadig væk ikke argumentationen. Jeg forstår stadig væk ikke, at man vil være det bekendt socialt.

Jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, når det nu i den seneste tid siges, at man skal komme landsbyerne til hjælp, for hvem er det, dette her rammer hårdest? Det er skam de vindomsuste landsbyer, hvor man både har transportudgifterne og de højeste varmeudgifter, og hvor man oven i købet igennem elafgifter må betale for, at de, der bor i byerne, kan få billig kraftvarme. Det er jo de nøgne kendsgerninger. Jeg synes altså, der er noget ulogisk i, at man den ene dag vil straffe landsbyerne og nedlægge dem via afgifter

for den næste dag at sige: nu skal vi endelig passe på dem. Det er for mig at se særdeles hyklerisk.

Derfor vil jeg med næb og kløer, uanset at andre ikke synes, det er rigtigt, arbejde imod det, som jeg mener er det mest asociale, der er vedtaget herinde i en årrække.

Samtidig påstås det, at pensionisterne er fritaget. Selvfølgelig er de ikke fritaget. Det er kun dem, der ikke har en pind ved siden af, der er fritaget. Har de bare 9.000 kr. ved siden af i indtægt, får de ingen varmhjælp. Har de i visse kommuner bare 25.000 kr. på en bankbog til uforudsete udgifter, får de heller ikke 1 krone i tilskud til varme. Jeg synes, det skulle gøre indtryk på nogle af dem, som er så ihærdige tilhængere af denne energipolitiske målsætning, at vi dog har noteret en del dødsfald på grund af manglende varme hos pensionister den sidste måned. Men det gør sikkert ikke indtryk.

Øg lad mig da endelig sige noget om det asociale. Det kan man hurtigt regne ud. Afgiften belaster en indkomst på 100.000 kr. med 7 pct. af den totale indkomst. De, der har 300.000 kr., belastes selvfølgelig med 2½ pct. – det er hurtigt regnet ud. Det viser klart det asociale perspektiv i det. Hvis nogen kunne forklare mig den energipolitiske målsætning i afgiften, ville jeg så sandelig gerne høre, hvad det er for en energipolitisk målsætning, der ligger i denne afgift, og hvad det er for en energipolitik, man har ført efter gennemførelsen af disse afgifter. Så vidt jeg har kunnet se, er anlæg af såvel vindmøller som biogasanlæg gået ned efter indførelsen af denne afgift.

Dohrmann (FP):

Nærværende forslag er fremsat i tillid til, at folketingsmedlemmer, når de bevæger sig rundt omkring i landet, udtrykker nogenlunde den samme holdning som den, der kommer frem her i folketingssalen. Derfor vil jeg gerne sige tak til ordførerne for SF og VS og til hr. Arne Bjerregaard. Derudover har jeg faktisk ikke nogen at takke. Men jeg må selvfølgelig konstatere, at nogle af de medlemmer, der udtalte sig stærkt kritisk om påskepakken og de store afgiftsforhøjelser, har én holdning, når de er herinde i folketingssalen, og en anden, når de kommer hjem i deres valgkredse eller kommer ud til møder.